

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenski jezik in naše gimnazije.“

Pri pretresovanju vprašanja o slovenskih višjih gimnazijah je brezimni člankar toliko vendar pravičen, da prizna, da imamo zadostno število dijakov in tudi dovolj dobrih slovenskih profesorjev. Drugače pa je s tretjim pogojem, to je gledé učil, gledé potrebnih slovenskih šolskih knjig. Tu je člankar pokazal zopet svojo brezmejno ošabnost, ali bolje rečeno aroganco. Gimnazijski profesorji z ravnateljem vred izrekli so se za upeljavo slovenskega učnega jezika na višji gimnaziji. Jednako izrekel se je deželni šolski svet. V obeh teh korporacijah je toliko odličnih strokovnjakov, da nihče, izimši jedinega člankarja, ne bode dvojil, da so stvar popolnem objektivno presojali in da imajo za svojo razsodbo dovolj sposobnosti in strokovnjaškega znanja.

A člankar se za vse to niti ne zmeni. Gimnazijski profesorji z ravnateljem vred in deželni šolski svet, tega ne umejo, jedini, ki to stvar umeje, je „Večerne priloge“ člankar. Kakor bi bil oficijozni dnevnik naše državne poslance v zadevi dolenske železnice, rad na laž postavil, ravno tako je sedaj njegovih člankov ost obrnjena proti omenjenima korporacijama.

Po njegovih besedah nemamo „do sedaj nobene knjige, ki bi primerna bila za rabo na višji gimnaziji“, nemamo slovarjev, „brez katerih se višja gimnazija niti misliti ne da“, z jedno besedo: nemamo prav nič, zato je pravi naposled s poznato svojo emfazo:

„Avtonomisti se zovemo, neprestano naglašamo načela samouprave, ali navzlic teoretični navdušenosti za uzore samouprave sklicujemo se vendar in praksi zelo pogostoma na državno podporo, ter se naslanjamo na državne berglje. Tako prizadevanje je zaman pri tem vprašanju. Naj nihče izmed nas ne pričakuje, da nam bode vlada pomagala iz te zadrege. Ona nima v ta namen niti potrebnih sil, niti etične dolžnosti. Da se z nami drugače ravna, nego se je ravnavalo z drugimi naprednejšimi narodnostmi, tega terjati ne moremo; sicer se nam bode odgovarjalo: Saj ste zahtevali enakopravnost, sedaj vidite, da niste godni za njo!“

Tako ne piše morebiti minister Conrad, ali morebiti kdo njegovih referentov, ampak te vrste napisal je človek, ki hoče zastopati narod slovenski. To je ista nova doktrina, ki je prvič zagledala luč sveta pri vprašanju dolenske železnice. Tudi takrat propovedovalo se je: Dolenjci prav lahko dobé železnico, nič drugega ne treba, kakor da si jo sami zgradé. Sedaj pa naj bi isto veljalo o gimnaziji. Država po mnenju člankarjev nema toliko sil, da bi oskrbela vsako leto par šolskih knjig. Ko bi to res bilo, potem bi tudi mi morali vsklikniti: Uboga Avstrija! potem pa bi naša mogočna država morala ponižati se v jedno vrsto z ljudovlado San Marinsko. In etične dolžnosti država tudi nema! To je najnovejša resnica. Čemu pa je po tem država sploh, ako jej ni na skrbi enakomerna izomika vseh narodnostij?

Mi ne zahtevamo, da bi se z nami drugače ravnavalo, nego se je ravnavalo z drugimi naprednejšimi narodi, kar zahtevamo, to je, da se z nami jednako ravna kakor z drugimi narodi. Kje je člankar čital ali pa čul, da so si Nemci morali stoprav omisliti šolskih knjig, predno so dobili nemške gimnazije? Zakaj je država imela za nemške gimnazije potrebnih sil in etično dolžnost? Zakaj bi vsega tega samo za nas ne bilo?

Naj bi se bilo pomislilo, predno se kaj tacega piše v svet, da bi se slovenski učni jezik itak ne bil takoj, temveč v najugodnejšem slučaju, stoprav v jednom letu upeljal in da bi se v tem času marsikaj storilo ter po naporu domoljubnih naših profesorjev odpravil marsikateri nedostatek. In ko bi tudi vsega ne bilo v izobilju, pomagati bi se že dalo za prvo silo, saj se še spominjamo, da se je nekdaj, kljub bogatej nemški literaturi in mnogovrstnim učilom, ko so na gimnaziji Ljubljanski učiteljeli Mitteis, Achtner i. dr., v grščini, latinščini, fiziki in matematiki toliko pisalo, da je bil dijak mnogo bolj zavisen od svojih „script“ nego-li od predpisane šolske knjige.

A za take pomislilke člankarju ni bilo mari. „Njega vodil je „banavzičen“ smoter, s svojimi članki morebiti vzbuditi pozornost ministra Conrada, pokazati, da nihče toliko ne razume kakor On, ki je pripravljen klečeplaziti in zagovarjati vlado

proti vsem še tako opravičenim težnjam našega naroda.

Drugače si večkrat omenjenih člankov pri najboljši volji tolmačiti ne moremo. Pet in dvajset let bode že, odkar smo odposlali ogromno peticijo z več nego 10.000 podpisov za enakopravnost v šoli in uradu, na vseh taborih je tisoče in tisoče z navdušenjem pritrjevalo tej točki, vsi naši poslanci, vsi naši časniki borili so se neprestano v tem oziru, profesorji na gimnaziji in deželni šolski svet izrekli so se v tem zmislu, kar nam veter prinese čudaka, ki trdi, da za enakopravnost še nismo godni. Bore narod, kateremu se je tak človek rodil!

Že naprej vidimo, kako se bode sarkastično smijal strije Dežman, kako se bode zadovoljno muzal nad svojim novim adeptom, ki je v teh člankih stopil v stopinje pokojnega Anastazija Zelenca, kateri je pri neki priliki dejal, da vse slovensko slovo v robcu odnese.

Tolažljivo pri vsem tem jedino to, da vsak glas ne prodere v nebesa, pa tudi v ministerstvo ne, da se ne bodo ozirali na zavijanja člankarja, pač pa na zahteve državnih naših poslancev, mej katerimi pa brezimnemu piscu ne bode mesta.

Pri tej priliki in ker se vsak politični spis navadno zaključuje z apelom na državne naše poslance, bi slednjim vendar na srce polagali, naj malo premišljujejo: Je li res treba takega lista, kakor je „Večerna priloga“, ki nema drugega načela, nego zgago delati in se protiviti našim narodnim zahtevam. Preverjeni smo, da bodo po kratkem premišljevanju prišli do zaključka: Ne treba ga! najmanj pa ob stroških itak preobremenjenih davkoplačevalcev! Zadnji čas je že, da store naši poslanci v tej zadevi svojo dolžnost.

Anglo-ruski konflikt.

Peterburški dopisnik v „Kölnische Zeitung“ daje zanimiv komentar k poročilu, da se je anglo-ruski spor obrnil na mirno stran. Dotični dopis ima datum 17. avgusta in piše mej drugim: Vkljub miru, ki je legel na afgansko zadevo, vendar tukaj ne morejo prav verjeti, da je Rusije srednje-azijski program za dolgo odložen. Ruska politika ima v

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

II.

(Dalje.)

Debeli lokaj z rjavim frakom nagne mej tem svoj dostojni obraz, kolikor je k temu dovolil trdi zavrtnik, k Vojtehu in pravi:

„Čvekač! Ta slavna njegova visokost je, vidite, s cela navaden človek, brez rodu in naslova, ki je oblekel zanikernega človeka v livrejo in naziva ga lokajem, to je vse. Sicer ste mogli že iz te livreje spoznati, koliko je na tem resnice. Prav za prav še ne spada mej nas. Ali kaj se če?!“

Čez nedolgo potem odpravi se gostoljubni gospod z izgovorom, da ga kliče njegova dolžnost domov in Vojteh ostane sam s svojim novim prijateljem. Smem se poslužiti tega naziva, ker se duši obeh v tem kratkem času na čudo tesno približati. Lokaj ni varčeval z izrazi laskavosti k Vojtehu in odkrival je pred njim z nekako težkim jezikom najtajnejše okolnosti svojega srca. Zato se ve da i Vojteh

ne molči in zaupa mu kratko povest svojega uteka iz hiše stričeve.

Lokaj vrti sicer glavo pri tem pripovedovanju in zasmaja se tudi nekolikokrat, a vendar je bilo očitno, da je postal v teku večera znatno pristopniši k idealnim razmeram življenja, nego je bilo pričakovati o suhih, na početku uvedenih besedah. Pristavi na konec, kakor sam pri sebi: „Ino, mladost — in ljubezen! Za mladih let naredil sem marsikake neumnosti! — A kaj počnete v bodoče?“

„Živel se bodem s pisateljevanjem,“ odgovarja Vojteh.

„Ah, vi toraj pisarite?“

„Poskušal sem že v poeziji in prozi.“

„No, ne vem, ne vem. Poznal sem sicer jednega človeka, ki se je s tem živil — No, možno. Toda jaz šel bi na vašem mestu lepo tam pri dverih noter, kjer sem pri oknu izlezel, in —“

„Praga te hiše že nikdar več ne prekoračim!“ reče Vojteh s patosom.

„No, pa govoriva o čem drugem. Kje mislite ostati čez noč.“

Vojteh se zgane pred tem vprašanjem. Spomni se, da ima listino do cela prazno. Bilo pa je tako. Še pred uro prikazalo se je v šumu pivcev nekaj

pestrega in tenkega, zvil se na umazanem tlaku gostilne v lep klopčič ter se razvije nekaterikrat se zakatavljavši najprvo v tenki, s trikotom oblečeni nogi s koničastimi rdečimi čevlji in nakrat v celo šibko telo malega dečka, posejanega s cenimi zvezdami, z rdečo pentljo krog las, po sredi razčesanih in roka te fantastične in nežne prikazni uplivala je na Vojteha tako zelo, da mu položil na dlan četrtino svojega imetja. Pozneje prikaže se čarovnik, je predivo, siče iz ust raznobojne trakove in za njim pridejo drugi, od katerih je vsakemu prišel na roko del Vojtebove gotovine. Vsprejemši pogoščenje od novega prijatelja in ne imevši skrbi za račun, daje, dokler more. Sedaj še le spozna, da je popolnem pozabil na prenočišče.

„Hodil bodem do jutra po ulicah,“ odgovori čez čas lokaju prostodušno.

„Krasna misel!“ zakliče lokaj v smehu. „Ali nimate nič denarjev?“

„Nemam.“

„In jaz, plačavši račun, še beliča ne bodem imel. Ali počakajte —“ položi v premišljevanji čelo na dlan in glava njegova zleze pod težo tega premišljevanja nekolikrat skoro na mizo — „počakajte! Že vem. Pojdite na prenočišče k meni. V

tem vprašanji dve trdi strani. Jedna je, da hoče Rusija ohraniti svoj trdni in gospodujoči položaj v Srednji Aziji, drugič je to politika, na katero je vladar ponosen, kot na tako, katero je sam sklenil in izvel. Car je v resnici začelnik sedanjega postopanja Rusije v Aziji, in ker je bil začetek dober in je s tem bila Anglija poražena, se je njega zaupanje v samega sebe povzdignilo, in pomanjšala se volja, odjenjati. Anglija mora biti previdna, da jej zopet car jedenkrat ne zakliče „stoj!“, kakor je pred meseci zaklical Angliji in svojim ministrom. Gospod Giers in Bunge sta bila pripravljena odjenjati, pa car se je ustavil. Ko je jeden ministrov prosil za ostavko, je moral slišati osoren odgovor, da ne živimo v ustavnej državi, in da ministri imajo čakati, da jih vladar odpošlje, ne pa odstopiti, kadar bi se njim zljubilo.

Da tukaj dobro vedo, za kaj da gre, kaže veliko prizadevanje v Srednji Aziji izogniti se vsakim oviram. Pred vsem pridno delajo železnico, ki bode peljala iz Mihajlovskaja na Hvalinskem morju čez Merv v Taškent. Jako važna bode ta železnica v stratežnem pa tudi trgovskem oziru, kajti zagotovila bode gospodujoči položaj ruske sili. Iz tega velikega loka, ki je napet proti severnej meji indijske, se bode vedno lahko spustila kaka pušica, katere Afganistan kot ščit ne bode mogel odbiti, in vsa vojaška sila Rusije, katera stoji na jugu, se bode lahko takoj porabila. S tem se pa Anglija ne more meriti, če tudi povekša svoje indijske sile. V trgovskem oziru bode ta železnica otvorila Buharo in Taškend, kateri bogati deželi pridelata dovolj pavole, da preskrbita z njo vse ruske predilnice. Hkratu se bode pa otvoril bogati trg za ruske izdelke. Pa tudi upliv igra tu važna rola. Veljava vladarja se je jako povzdignila vsled političnega uspeha v tem sporu in bi se pomanjšala, ko bile za korak nazaj se umaknili. Od samega rožljanja s sabljo se tu gotovo ne bodo dali več ostrašiti.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. septembra.

Povedali smo že, da so v Langenbruku bili Nemci napali česke prodajalce sočivja in sadja. Kakor poročajo česki listi, bil je precej hud boj. Nad dvajset Čehov je večidel težko ranjenih in sicer skoro vsi na glavi. Napastniki so skoraj vsi imeli nože.

Hrvatska regnikolarna deputacija je še le sedaj začela svoja posvetovanja zastran rušenja ustave o poslednjih izgrelih v Hrvatske od strani Ogerske. To stvar je bilo zopet nekaj zavleklo to, da je Krešić odložil predsedništvo hrvatske deputacije. Bivši sekcijski šef pri hrvatski vladi je že izdelal poročilo hrvatske regnikolarne deputacije. Kakor ve nek Peštanski list povedati, zanikava Živković državno-pravno skupnost dežel krone Sv. Štefana; on ne pozna skupnosti, ampak le neko vzajemnost. Hrvatska in Slavonija nesta samo kravljestvi, katerim so se dale avtonomne pravice, ampak Hrvatska je prava država, katera je z Ogersko sklenila le nekak mejnaronen dogovor. On zategadelj zahteva posebno hrvatsko državljanstvo, samostojno hrvatsko deželno

predni sobi, kjer spim imamo staro vojaško posteljo, ki se skup dene. Na tej spali bode prav dobro. Gospod moj že spi in ustaja zjutraj pozno. Še ne zve ne, da sem imel prenočitelja. A ko bi ravno slučajno prikretil v predno sobo, predstavim vas — predstavim kot svojega sinovca — e, kaj! predstavim vas prosto kot svojega prijatelja — pri mojem gospodu ni treba takih okoliščin. No, vsprejmete-li moj nasvet?“

„Ako vam ne delam neprilike, hvaležno!“ odgovori Vojteh s hvaležno ginim glasom.

„No, reč je torej v redu,“ govori lokaj s teškim jezikom. „A sedaj pijva še na zdravje vaše — vaše —“

„Katerine.“

„No, naj živi!“

Vojteh izpije iz kozarca v jednom dušku.

Čas je bil že, da odrinejo. Vzduh v zakajeni baraki spremenil se je v jedini dušljivi oblak neznoznega dima. Družba se je razšla, a zaostali nadomeščajo z vzvišenim krikom in vrišem ta nedostatek. Razlegajo se divotne pesmi iz hripavih grl. Z miz, na kojih leže prekucnjeni kozarci, kapajo povsod kalne kapljice, kakor v podzemnih jamah.

Gologlavi starček prebira strune prosteje in prosteje in igranje njegovo javlja zraven močno

brambo, ločitev hrvatskega državnega budgeta od ogerskega in da se spremeni ogerski državni zbor v ogersko-hrvatski državni zbor. Značaj hrvatske zvezne države zahteva ne samo naslov kralj dalmatinski, hrvatski in slavonski, temveč, da ima pogodbam, katere spadajo v okrog deželne avtonomije, pritrđiti hrvatska deželna vlada. Deputacija si še ni izvolila novega predsednika, ampak vodi posvetovanja starostni predsednik Vukotinović.

Poslednje dni govorilo se je, da bodo kmalu **Bosno in Hercegovino** pridružili deželam ogerske krone. Časopisi so poročali, da se je to bilo sklenilo v Kromerizi. Dunajski dopisnik „Politike“ izvedel je, kakor trdi, iz najboljšega vira, da se to ne bode zgodilo in da se sploh o tem v Kromerizi ni govorilo.

Vnanje države.

Na Angleškem so tudi trdno preverjeni, da **afgansko** vprašanje še nikakor ni rešeno. Vladni listi sicer zatrjujejo, da se bode afgansko vprašanje mirno rešilo, diplomati pa z vsemi silami iščejo zavznikov. Posebno se sedaj Angleži prizadevajo, da bi Kitaj dobili zase, ko bi prišlo do vojne proti Rusiji. Taka zveza utegnila bi biti nekoliko nevarna za Rusijo, kajti Kitajci imajo dovolj ljudij, Angležem pa denarja ne manjka. Tako zelo se pa Rusom vendar ni treba bati Kitaja, kakor nekateri Rusom sovražni listi trdijo. V vojevanji s Francijo pokazali so Kitajci, da niso zmožni vojevati se s kako evropsko velevlastjo. Kitajec je dober kmet, delavec, obrtnik in trgovec, pa jako slab vojak. Sploh je znano, da Kitajci ne marajo za vojno, zategadelj ni verjetno, da bi šli za Angleže pobirati kostanj iz Jerjavice. V Pekingu pa tudi dobro vedo, da jim v poslednji francosko-kitajski vojni neso Angleži nič pomagali, čeravno so baš od Anglije pomoči pričakovali.

Čez štirinajst dni začne **nemški** zvezni svet svoje delo. Najprej se bode bavil z določbami o izvajanju zakona o borznem davku, potem se bode pa bavil z raznimi zadevami, ki se tičejo zavarovanja proti nezgodam. — Gdanski trgovci uložili so prošnjo na ministerstvo, da bi se preklicala ona naredba, po kateri bi iztirali 70 tam stalno nastanjenih trgovcev, ker neso pruski državljani. Ta prošnja bode težko kaj izdala, ker Prusija vsekako hoče odgnati tam nastanjene nepruske Poljake, da bode potem pruske ložje ponemčila.

V **turških** vladnih krogih se sedaj bavijo z vprašanjem, koga bi imenovali sirijским guvernerjem, ko je umrl Hamdi paša. Začasno vodi sedaj to guvernerstvo Ibrahim paša.

Ako pri volitvah jeseni na Angleškem zmaga konservativci, bode Salisbury jeva vlada odposlala v **Sudan** novo ekspedicijo, da tam naredi red in to deželo zopet pridobi Egiptu. Ali pojdejo Angleži sami, ali se njim pridružijo Egipčani, Turki ali pa Italijani, se sedaj še ne. Italijani bi neki radi se pridružili.

Francozi zaseli so **anamsko** trdnjavo. Than-Hoa. To je neki precejšnjega pomena, ker se baš v provinciji Than-Hoa prebivalstvo najbolj ustavlja Francozom. Ta trdnjavo ni daleč od morja. Načelnik provincije je neki podpiral Francoze, kar znači, da se domača oblastva hočejo udati Francozom.

Dopisi.

Iz Požege 31. avgusta. [Izv. dop.] Živo je nastalo naše mestece, vse se giblje, vse pripravlja na svečani doček presvetlega cesarja in njegovega spremstva. Dne 12. septembra ob 11. uri predpoludne pride cesar naravnost iz Celovca v Požego, kjer ostane celih 5 dnij.

tugo do globine. Roka njegova leze vedno niže, dokler ne zagradi konečno za podlago namesto za strune in obvisi brez gibanja nad zemljo. Gola njegova glava skloni se nad verno harpo.

III.

Ko pride Vojteh, oklenen pod ramo svojega prijatelja in dobrotvora, iz dušlive gostilne v hladno noč, pod zvezdnato odejo, uvidi z notranjim nemirrom, da je težišče njegovega sodruga jako pošineno. V časih mora ga siloma na se potegovati, v časih zopet opoteka se sam pod težo njegovo.

Po mnogih ovinkih dospeta do stare visoke hiše, pred kojo vzame Josef iz žepa velik rjast ključ. „Poglejte, kak nestvor! Kakor ključ za peklenška vrata,“ govori s pristavki k Vojtehu. „Meni se nekako roka trese, prijatelj. Bode dobro spali. Predstavim vas — —“

Vojteh odpre vrata in pomore lokaju v vežo. „Tako, a sedaj mi utaknite zopet ključ v žep,“ blebeta ta, „in podajte mi svojo roko.“

S težavo dospeta konečno srečno v drugo nadstropje, kjer lokaj zopet zadobi za čase izgubljeno težišče. Stopaje samostojno na poslednje stolbe, zašepeta: „Tiše, prijatelj, tiše! A kaj — če bode najhuje, predstavim vas kot — —“

Čeravno je Požega malo mestece, ima ipak položaj nalik našemu Celju, s to razliko, da ga okrožajo napram jugu vinorodne gorice; razsvetljava viščin se bo torej kaj lepo obnesla. — Gostov se je od vseh strani najavilo toliko, da bode tesno šlo za stanovanja. Najznameniteja bode deputacija bosenskih begov, katerih pride 250 prosit cesarja, da se Bosna in Hercegovina aneksuje avstro-ogerske državi. Mnogi se nadejajo, da bode cesar v Požegi izdal manifest na prebivalstvo bosensko-hercegovsko, v katerem bode izrečena aneksija.

Iz Zagreba pride društvo „Kolo“, kateremu je gradsko zastopstvo Zagrebško dalo v ta namen 1000 gld. podpore. Ker pridejo razen magnatov in biskupov tudi deputacije sabora hrvatskega in vseh municipij, se razumeva, da bo težko šlo za prenočišča. Iz Serajeva je prišel vladen činovnik, ki išče stanovanja za turške begove; po 5 gld. plačuje za vsako posteljo na dan in noč. Neki žid iznajmil je jedno sobo 10 Turčinom, od katere bo dobival po 50 gld. na dan. — Židovi so povsod industrijalni, pa znajo upotrebiti vsako zgodo za svoj žep, dočim so naši Požežani veseli, če morejo primiti gosta v hišo zastoj.

Živila so že zdaj tako poskočila, da imamo večjo dragino nego v Zagrebu; kaj še le bo, ko pride v samo mesto 7000 vojakov, ki ostanejo tudi čez 14 dnij.

Pismo iz Požege do Ljubljane treba zdaj 3 dnij; ker pride za čas manevrov poštni ravnatelj s 4 činovniki v Požego, in se bo pošta po dvakrat na dan odpravljala, se smemo nadejati, da bodo poštni pošiljatve nekoliko hitreje prispevale na opredeljeno mesto, vsaj za časa bivanja prejšnjega dvora v našem mestu.

Iz Trsta 31. avgusta. [Izv. dop.] Dovolite mi nekoliko opazek k poslednjemu dopisu iz Trsta, ki je deloma bil naperjen proti mlademu našemu „Sokolu“. Očita mu, da je zgrešil pot, ker hoče previsoko letati. To je, naravnost rečeno, zlovoljno. Sloga, ki vlada mej Sokoli, odkar so nekateri nemirneži v kot potisnjeni, je tako hvalevredna, da ne treba boljše. Bodisi rokodelc, ali uradnik, ali kar si bodi, drug proti drugemu je brat, mej nami ni razlike. V tej slogi delamo pošteno in mirno, gotovo ne letamo tako nizko, da bi po gostilnicah in ulicah razgrajali, ali pa redarstvenim oblastvom neprilike delali. Naše delovanje mora biti dostojno. Kar se pa tiče discipline, naj povem samo to: Sokol v četi poslušati mora četovodjo in ne ziniti besedice, sicer utegne dobiti ukor zaradi otročjega zabavljanja. Sokol, navaden društvenik, ima oprava brez odlike. Oprava z odliko pristojna le odbornikom. Ako si pa kdo iz gizdavosti prišije pol kila srebrnih trakov, to ni disciplina, ampak smešnost. Noben Sokol brez dovoljenja in pooblastila odborovega ne sme oficijalno zastopati društva ne v sokolski ne v civilni opravi. Zapomnite si to in varujte se enakih prestopkov, ki se ne strinjajo z našimi pravili, če Vas tudi kak časnikar zaradi tega imenuje „odličnega gosta“.

Iz raznih vzrokov se ni mogel naš „Sokol“ udeležiti izletov v zlato Prago in v Vipavo. V Vipavi bil je lansko leto in 23. t. m. bila je veselica

Vojteh gleda možnost tega predstavljanja s tesno mislijo vred.

Lokaj poskuša za trenotek, da bi dveri predne sobe odmaknil, prepusti pa to delo Vojtehu in ustopi v sobo, še zašepetaje:

„Pst, le tiše!“

V tem trenotku razlega se v predsobi gromovit tresk in Vojteh, ki je za lokajem ustopil in ravno žveplenko prižgal, opazi pri njenem svitu le za trenotek, ker mu je namreč v strahu iz roke pala, dobrotvora svojega na tleh ležečega poleg prekucnjene omare na črepinjah nekega umivala. Instinktivno se umakne na prag predsobe in za čas tam posluša. Čuje mirno hropenje svojega gostitelja na tleh. Kar zasliši v zadnji sobi zapraskajočo žveplenko, škripanje postelje, drsanje copat, korake, bližajoče se k notranjim dverim predne sobe.

Misli, ki so se v kratkem času vrstile v njegovi glavi kakor blisk hitro od padca njegovega prijatelja do tega trenotka, niso bile prijetnega utisa. Gospod Josefov najde tu tujega človeka nad napitim lokajem, ki se ne bode mogel morda niti od tal dvigniti, nikar, da bi spregovoril razumljivo besedo.

(Dalje prih.)

tudi tukaj, prirejena po vrlem „Delav. podpornem društvu“. Deputacija ni mogla v Vipavo, ker noben društvenik nima časa, dva dni oddaljiti se iz mesta, pohajatev brez dela nemamo. „Sokol“ je zadostil dolžnosti glede Vipavske zabave s tem, da je nakupil nekaj ustopnic in brzojavno pozdravil vrle dijakke.

S tem menim, da sem dovolj odgovoril preiskremljenemu dopisniku, in s tem bodi mojemu odgovoru konec.

S Slapa pri Vipavi. 29. avgusta. [Izviren dop.] (Nekaj o sadje- in vinorejskem nadaljevalnem kursu za ljudske učitelje.) Kakor že nekaj let, tako je i lansko leto vis. deželni zbor kranjski, vsled prošnje gosp. učitelja M. Ranta, 400 gld. za sadje- in vinorejski nadaljevalni kurs za 14 ljudskih učiteljev dovolil. Ti se potem o velikih počitnicah tritedenskega kursa na sadje- in vinorejski šoli na Slapu udeležé. V ta namen se je letos v tem zavodu 13 ljudskih učiteljev (jeden je izostal) zbralo in upam, da ustrezam zanimanju sl. občinstva kakor tudi vis. deželnemu odboru. ako v nekih potezah oslikam tukajšnji pouk in njega smoter.

Teoretični pouk o splošnem kmetijstvu, o živinoreji, o sadjarstvu in o vinstvu, o kletarstvu, koji vodita g. vodja R. Dolenc in g. pristav V. Rohrmann, traja vsak dan od 1/2—12. ure dopoldne in od 3—5 ure popoldne. Vrh tega je vsak dan praktična vaja, katera je uverščena ali od 5—7 ure zjutraj, ali pa po poludanskem pouku in traja 1 1/2—2 ure. Naslonjena je natanko na teoretično predavanje, ter obstaja v tem, da se vselej ne le praktično izvajanje vidi, ampak da mora vsak vse tudi sam praktično izvajati. Interesantno, poučno je slišati najprej teoretično predavanje obeh gospodov, ki se z očitno gorečnostjo in požrtvovalnostjo trudita v materinščini nam najznamenitše iz navedenih strok v lahko umljivej besedi — podati. Temu popolnem pristojen pak je način, kako se vse tudi praktično vidi in vselej tudi izvaja. Ne da se tajiti, da ni morda tega ali onega naslušateljev jedino le gorečnost do vede in izobrazbe v tej stroki semkaj privela, toda sedaj, ko smo tu, ni ga nobene meje nami, ki ne bi bil skozi in skozi preverjen o važnosti sadjarstva in po razmerah vinstva, — tako temeljit in v tako vabljivej besedi podaja se ves pouk. Velikanska drevesnica in vzgledni vinogradi, kjer so najbolj okusna buteljska vina na Kranjskem, kakor cesarsko vino, burgundec, rizling itd. pridelujejo, o kojih se je sam naš presv. cesar o priliki 600letnice v tako laskavih besedah izrazil: „Gospoda! to vino vam priporočam, to je izvrstno“ — soglasno in vidno priznanje g. vodji R. Dolencu na njegovem trudapolnem strokovnjaškem delovanju na tem zavodu, ki je vzgled vsej Vipavske dolini.

Mi slušatelji kurza pak smo deželnemu odboru z dna srca hvaležni, da nas je semkaj poslal, kjer se bomo toliko teoretičnega in praktičnega znanja iz raznih strok kmetijstva na tak pripraven in strokovnjaško — premišljen način priučili, da bomo pozneje radi, iz proste volje v svojih šolskih vrteh za blaginjo našega naroda napredovali. Zato pak v imenu vseh udeležencev deželnemu odboru zahvalo izrekam s prošnjo, naj blagovoli v prihodnje na to delovati, da se še z naprejem ta kurz obdrži.

Zapuščenej Dolenjskej pa želim, da bi ona kmalu jednak upliven vinarški in sadjarski zavod dobila pod takim vzglednim vodstvom. 1.

Iz Polhovega gradca 1. sept. [Izviren dopis.] Iz vsacega najmanjšega kraja dohajajo razni dopisi in novice za Vaš cenjeni list, le iz našega Polhovega gradca — obdanega od ponosnega Otošča in skalnate Gromade ne berem nikdar besedice v kakem listu. In kako bi bilo to tudi mogoče? Vsaj tako vsak človek trdi, da je naša romantična zagorska vasica že na konci svetá, da je tu z deskami zabiti svet, da je tukajšnje ljudstvo za več stoletij za družini zaostalo itd. Strinjal bi se skoro s takimi nazori — kajti ni ga skoro že kraja na Kranjskem, ki ne bi se lahko ponašal s svojo Čitalnico, bralnim pevskim ali kakeršnim koli drugim društvom.

Sosedni Horjul osnoval si je svojo uniformovano gasilno društvo, Šiška s ponosom gleda svojo Čitalnico in izvrstni mešani pevski zbor — itd. Morda nahajaš tudi v Polhovem Gradcu kaj drugega? O ne, častiti bralec, zaman povpraševal bi po kakem društvu — zaman ga boš iskal. — Vprašal bodeš, kaj je vzrok temu, da ni tu nikakega društva? Vzrok temu je žganje. To vlada tako mo-

gočno. Čudil bi se, častiti bralec, ko bi bil ti nekaj časa v naši vasi, temu žganjepitju. Videl bi, kako ga pije staro in mlado — mož in žena — srkajo ga iz frakeljnov s tako strastjo kakor nežna bučelica bujni med iz divne cvetice. Ni čuda, da so naši vrli Janezi vedno bolj in bolj slabotni — če že svet tako daleč zaide, da že vsak pobaliniček — kateri še v svoji platneni srajčici okoli hišnih voglov poskakuje in kozolce preobrača — žganje pije. — Ni čuda, da se berejo po raznih časnikih dan na dan cenitvene dražbe, — pretepi — samoumori in poboji.

Hvala bodi Bogu — na sosednem Koroškem začelo se je zelo strogo postopati proti žganjepitju. O da bi vsaj tudi pri nas visoki deželni zbor pri svojem prihodnjem zasedanju to stvar natanko pretresel in potrebno ukrenil, da se razširjanje te strupene pijače zabrani. — Mnogo lahko koristi v tej zadevi častita duhovščina in učitelji. — Še bolj lahko zabranjuje žganjepitje v vsaki občini župan, toda tudi ta se premnogokrat vara. Evo ga: V naši vaši otvoril je neki posestnik prodajalnico, v kateri prodaja specerijsko blago. Zraven tega hotel je tudi žganje točiti in obrnil se je na dotično oblastvo za dovoljenje. — Slavno oblastvo stavilo je tukajšnjemu županstvu več vprašanj v tej zadevi. — Naš župan, občespoštovan značajan mož, odgovoril je na vsa vprašanja zanikavno, — kajti prodajalnica je tik farne cerkve in ljudske šole, torej njena lega neumestna. Tudi imamo že prodajalnico žganja — čemu treba še druge, ko se skoro že v vsaki hiši žganje dobi. — Dotični posestnik tedaj ni dobil privolenja. — Napravil je priziv — ter v njem trdil, da mu je župan osebno sovražnik in da je zaradi tega proti njegovi žganjariji. Slavno oblastvo zaukazalo je županovemu namestniku, naj skliče občinski odbor, ter mu stavilo zopet ista vprašanja — namreč, je li v tukajšnji vasi potreba na prodajalnicah žganja itd. — Županov namestnik povabil je občinske odbornike, razen župana in prvih dveh svetovalcev, k seji v dan 23. avgusta t. l. Prišlo je šest odbornikov, ki so zborovali v stanovanju cerkovnika. Izid njih zborovanja bil je, kakor sem čul, ta, da se mu privoli, da toči dotični kupec žganje. — Resnica je, kakor trdijo ti možje, da je dotični kupec srenjčan in da mora on tudi živeti — ali žalibog — če se na drug način pošten človek ne more preživeti kakor da žganje toči in to strupeno pijačo širi — potem...

S tem sklepom pokazali ste možje — da vam ni ležeče na blagru cele občine, temveč le na blagru jedne same osebe. Uverjen sem, da ko bi sprožil mej vami misel, osnujmo v naši vasi bralno društvo, katero bi bilo v korist celi župniji in srenji, da bi se mi vsi smijali. A kako lahko bi bilo to mogoče. Saj so tu osebe, katere bi veliko k temu pripomogle. Naš župan in njegova dva izvrstna svetovalca (gg. Štefan Rihar in Lovro Založnik) vem, da z veseljem sprejmo ta predlog. Prečastita duhovščina in učiteljstvo bili bi podpiratelji takega podjetja in koliko je še drugih taci mož, kateri bi bile izvrstne moči in podpore pri bralnem društvu. Omenim naj tu le g. J. N. Rant-a, tukajšnjega trgovca, moža, kateri je še vsekdar pokazal, da mu bije v prsih srcé za blagor našega milega naroda. S takimi močmi dalo bi se tedaj vse izpeljati in vse zapreke prekoračiti. Kličem vam tedaj vrli Polhovo-grajci: Zdramite se iz trdega spanja — pokazite da niste zaostali za sosednimi vami za stoletja zadelj, da vam je na blagru in izomiki vaše mladine kaj ležeče in osnujte bralno društvo!*)

*) Nam bode ugajalo. Uredn.

Domače stvari.

— (Ovacijo) cesaričinji Štefaniji napravila bodo slovenska društva iz Trsta in okolice in sicer v 13. t. m. na morji pred gradom Miramare. Omenjenega dne, tako piše „Edinost“, ukrajo se ob 7. uri zvečer vsa društva v 2 ali 3 lepo odlične parobrode in jedno veliko pločnačo, na katerej bodo stali pevci, obdani s Sokoli v opravi in s plamenicami ter odplujo izpred mola San Karlo. Ob istem času odpluje še 30 ladij iz Barkovelj proti Miramare, kjer se postavijo vse ladije v polukrog. Pevci bodo peli 3 zборе: „Kantato“, „Jadransko morje“ in Ipavčevo „Domovino“. Mej pevskimi točkami bode umeteljni ogenj. Ravno čitamo v nemških listih, da ovacije ne bode, „da se cesaričinja Štefanija ne bode vznemirila.“

— (V oslavo 70letnice Strossmayerjeve in 35 letnice njegovega biskupo-

vanja) priredi občina Djakovo v 7. in 8. dan t. m. sijajno svečanost. V 7. dan t. m. okrasilo se bode vse Djakovo z venci in zastavami. Po 5. uri popoldne prihajale bodo procesije iz vseh krajev vladikovine. Zvečer bode razsvetljava, baklada in sere-nada društva „Sklad“. V jutro 8. t. m. budnica, potem sv. maša. Propovedoval bode Strossmayer sam. Po maši poklanjanje Djakovskega meščanstva in druge korporacije. Izvestno se bode te svečanosti jako veliko naroda in slovanskih rodoljubov udeležilo. Vnanji gosti naj se nemudoma oglase pri odboru, sicer ne bodo dobili stanovanja.

— (Lakomnost — ali ka-li?) Pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani razpisana je službica zdravnika na Žabjaku, za katero je določenih 175 gl. rekše: Sto pet in sedemdeset goldinarjev a. v. na leto. Zahteva se za to službico seveda znanje slovenskega jezika. Službica razpisuje se za tegadelj, ker je prejšnji dolgoletni zdravnik g. Gregorič pred tremi meseci za umirovljenje prosil. Ko je dr. Schuster zvedel, da gosp. Gregorič ostavi službo, uložil je takoj, tedaj tri mesece, predno je bila služba razpisana, prošnjo, s ponudbo, da prevzame službo za pol nagrade, to je za 87 gl. 50 kr. V dokaz, da zna slovenski, priložil je baje spričevalo, katero mu je nekdo na Dunaji napravil in na podlagi katerega je tudi službo tovarniškega zdravnika v Medvodah dobil, akoravno je vse njegovo znanje slov. v besedah „Kruh in vin.“ Sedaj preži še na službo v c. kr. tabačni tovarni in ima gotovo svoj „minuendo offert“ že pripravljen. A tudi tu treba dobro slovenski znati, zatoorej pričakujemo, da mu bode izpodletelo, kajti zloraba sumnih spričeval o znanji slovenščine mora vendar kdaj ponehati.

— („Länderbank“) je baje od gg. bratov Ranzinger v Kočevji, s katerimi se že dlje časa pogaja, kupila velike glažute in premogove jame za 400.000 gold. Ako se ta vest potrdi, potem imajo Dolenjci pač utemeljeno upanje, da dobe železnico tudi brez — Šukljeja, kajti „Länderbank“ bode dolenjsko železnico ali finansovala ali pa z državno podporo sama zgradila, vsekakor pa stvar energično v roke vzela.

— („Dolenjskih Novic“) izšla je 17. št. Vsebine: O pašnikih. Spisal Anton Kupljen. — O napovedovanju vremena. Spisal Ferd. Seidl. — Za poduk vsem Dolenjcem. — Kaj je novega. — Gospodarske stvari. — Dopis. — Domače vesti. — Letina v Avstriji. — Opravki meseca kimovca. — Smešnice. — Sejmi.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovenske mladino“) ima v svoji 9. številki naslednjo vsebino: Borisov krst. Pesen. Zložil F. Krek. — Pobiljšani Lipe. Povest J. Volkov. — Dobra Marijca angel med pastirji. Lj. T. — Metulje lovi. — Zmaje spuščajo. — Kratke črtice o zaslugah sv. Cirila in Metoda za slovensko književnost. — Lev z oslom. (Basen.) — Smrt. Ksaverij. — Modri odgovori. Iz ruskega prevel B—c. — Prirodopisno — natoroznansko polje. Črvicek. Iz ruskega prevel B—c. Listje in cvetje. „Vrtec“ stoji za vse leto. 2 gold. 60 kr. za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Razdelitev premij za konjerejo v Kočevskem okraji) bila je 1. dan t. m. Za kobile z žrebeti dobili so: Fran Vražen 7 cekinov, Matija Jaklič 5, poštar Pavzer 4, Matija Sigmund 3 cekine. — Za 4 letne breje kobile: Janez Škrabec 5, Matija Hönigman 4, Anton Žužek 3 cekine. — Za jedno in dveletne kobile: Janez Kren, Janez Podboj in Matija Bartelme po 2 cekina. — Sreberne svetinje za povzdigo konjereje so dobili: Jurij Lobisa, Anton Češark, Štefan Hönigman.

— (S Prema) piše se nam: Ob istem času kakor drugod, je tudi pri nas in v naši okolici dne 29. in 30. avg. vršila huda ura. Zatemnilo se je bilo nebo, da se je še prav malo videlo. Bliski so ognjenim kačam jednako švigali sedaj v tem, kmalu zopet v drugem kraji. Grom je pretresal zrak, a tudi srca človeška, ter zrl je marsikdo s plahim očesom — kaj bode. Ulila se je na to strašna ploha, katera pa, kar je vendar dobro, ni dolgo časa trajala, temveč se podila zopet naprej. Tako smo za jedenkrat obvarovani večje nesreče, za kar sme vsak Bogu res hvaležen biti. Kaj bi bilo pri nas, ko bi nam po toliko slabih letinah bila huda ura otresla sočne češplje, katerih pridelek bode letos obilen. Sedaj nastopilo je lepše toplejše vreme, katerega tudi prav potrebujemo.

— (V deželnem gledališču v Ljubljani) predstavlja danes zvečer počenši ob 1/8. uri 30 oseb družbe starobavarske pasijonske igre pod vodstvom Ed. Allescha „Veliko daritev sprave na Golgati.“ Predstava ta je baje podobna slavnim pasijonskim igram v Oberamgau-u.

Najnovejše vesti.

Pariz 2. septembra. „France“ trdi, da se bodo v Sicilijo odposlani štirje polki v kratkem v Tripolis ukreali.

Berolin 2. septembra. Zmaga pri Sedanu se je sijajno praznovala. Občinstvo cesarja navdušeno pozdravljalo.

Dublin 2. septembra. Pri banketu, ki ga je priredil lordmayor parnellovcem, izrekel se je Parnel proti agrarnim zločinom, ki narodni stvari le škodujejo. Priporočal je lastnikom zakupljenih zemljišč, naj zakupnikov, ki zaradi slabe letine ne bodo zakupa plačati mogli, ne podé z zakupljenih zemljišč, ker bi to v bodoče utegnulo tako uplivati, da bi se zemljišče sploh v zakup ne jemalo.

Marseille 2. septembra. Včeraj 25. ljudij za kolero umrlo.

Toulon 2. septembra. Včeraj 22 mrličev za kolero.

Madrid 2. septembra. Na Španskem včeraj 1053 ljudij za kolero umrlo.

NAČRT

za

KONJSKO DIRKO,

katera se vrši

v nedeljo 13. septembra 1885 ob 2. uri popoldne v Žavci v Savinjske dolini.

I. Pričetna dirka (prva vožnja).

Državna darila.

Dvakrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi (uplača 2 gld.) za žrebce in kobile V. konjerejskega okoliša savinjskega plemena, kateri se tukaj še neso udeležili dirke. Starost ne čez 5 let; pleme se mora dokazati.

1. državno darilo 4 zlate, 2. državno darilo 2 zlate, 3. državno darilo 1 zlat.

II. Dirka plemenskih konj.

Državna darila.

Trikrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi (uplača 3 gld.) Za kobile in licencirane žrebce V. konjerejskega okoliša savinjskega plemena starost 3 do 6 let. Pri kobilah se mora dokazati rod in da so se v zadnjih 3 letih za pleme rabile.

1. državno darilo 10 zlatov, 2. državno darilo 4 zlate, 3. državno darilo 3 zlate, 4. državno darilo 1 zlat.

III. Društvena dirka.

Subskribirana darila (uplača 3 gld.)

Trikrat po dirkalnem krogu z dvo- in štirikolesnimi vozovi. Za konje vsakega plemena in vsake starosti udov štajerskega konjerejskega društva.

1. darilo 6 zlatov, 2. darilo 4 zlate, 3. darilo 3 zlate, 4. darilo 2 zlate, 5. darilo 1 zlat.

Ta dirka odpade, ako se ne oglasijo na njo vsaj trije dirkalci.

Konje je treba dan popreje naglasiti pri gosp. Jak. Janiču v Žavci in pri tej priliki tudi do-

tične zneske uplačati. Dirkalna pravila veljajo ona Graškega dirkalnega društva.

Po dirki veliko kmetsko jahanje

jedenkrat po dirkalnem krogu (1 kilometer) na nesedlanih konjih savinjskega plemena, brez ozira na starost in brez uplače.

Darila Žavskega trga: 1. darilo 5 križevavčev, 2. darilo 5 srebr. gold., 3. darilo 3 srebr. gold., 4. darilo 1 križevavč.

Ustopnice se dobivajo pri reditelji g. Josipu Širci po 50 in 20 kr.

Dne 12. septembra t. l. je v Žavci tudi premiranje konj.

Odbor.

Tuji:

2. septembra.

Pri Sloani: Piller z Dunaja. — Pippich iz Gradea. — Troll iz Karlovca. — Waschitz, Rumprecht iz Krškega. — Polak z Dunaja.

Pri Italiji: Pantigam z Dunaja. — pl. Leitgeb iz Pulje. — Čuvaj iz Zagreba. — Kischler z Dunaja. — Anton iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. sept.	7. zjutraj	737.18 mm.	9.4° C	sl. vzh.	megla	
	2. pop.	737.22 mm.	18.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.40 mm.	14.6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 14.2°, za 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 3. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	—	kr.
Srebrna renta	83	45	"
Zlata renta	109	20	"
5% marena renta	100	15	"
Akcije narodne banke	868	—	"
Kreditne akcije	287	60	"
London	124	45	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	88	"
C kr. cekini	5	85	"
Nemške marke	61	10	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	10	"
Ogrska zlata renta 4%	99	20	"
— papirna renta 5%	92	40	"
5% štajerske zemljišče odvez obilg	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	"
Prior. obilg. Elizabetine zapad. železnice	115	—	"
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	106	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	191	50	"

Zahvala.

Za brezštevne dokaze odkritosrčnega sočutja o boleznih in o smrti nepozabljive naše soproge, oziroma matere, gospé

MARIJE HOČEVAR-jeve,

za darovane krasne vence in trakove, kakor tudi za ogromno udeležitev pri sprevedu predrage ranjce k večnemu počitku, izrekamo vsem, osobito prečastitej duhovščini ter gg. uradnikom in pevcem pristrčno zahvalo.

V Velikih Laščah, 1. septembra 1885. l.

(508)

Rodbina M. Hočevár-jeva.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled mnogih dokazov iskrenega sočutstva od blizu in daleč povodom bolestne, prezgodnje zgube našega predragega nepozabnega očeta, oziroma tasta in starega očeta, gospoda

JOSIPA MATEVŽE-ta,

od strani naših sorodnikov, prijateljev in znancev, izrekamo najglobljejo zahvalo za mnogo-brojni spreved k poslednjemu počitku in za jako mnogo darovane prelepe vence.

V Ljubljani, v 3. dan septembra 1885.

(510)

Žalujoči ostali.

Praktičen učitelj,

ki ima najboljša spričevala, prevzame poučevanje v vseh pr-dmetih ljudske šole. Tudi je zmožen na glasovirji poučevati. — Pojasnila daje upravništvo „Slovenskega Naroda“. (506—1)

Konjska kovačija

v Tržiči na Gorenjskem, stoječa na vodi, preskrbljena z vsem orodjem in v prav dobrem stanu, daje se vsled smrti v najem.

Najemniku je treba znati tudi vole podkovati. Kovačnica je najstarejša v Tržiči in na najboljem glasu, dela vedno obilo. — Prav ugodni pogoji se zvedo pri

(507—1)

Ani Dornig v Tržiči.

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno gld. 8 do 12
1883. „ mlo in fino „ 13 „ 16
1884. „ mar-vino svetlorudeče „ 11 „ 14
pravi vinski jesih „ 11 „ —

prodaja na hektolitro (313—15)

Jos. Kravagna v Ptui.

Išče se

trgovski pomočnik

za mešano prodajalnico z usnjem, kateri je slovenskega jezika popolnem zmožen in razume tudi kaj pri knjigovodstvu.

Pisma pod črkami H. Z. poste restante Rakek. (505—1)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr. (404—9)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Dijaki

z dežele vzamejo se v stanovanje in hrano po nizki ceni. — Natančno se izve pri gospe Leopoldini Götzl-novej, Rožne ulice št. 21, v Ljubljani. (497—2)

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budim-pešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode

ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213—20)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V deželnem gledališču v Ljubljani.

Samo 3 predstave.

V četrtek 3., petek 4. in v nedeljo 6. sept. 1885.

Nepar

Par

Nepar

Velika daritev sprave na Golgati,

povest trpljenja in smrti Jezusove.

Izvršuje 30 oseb družbe starobavarske pasijonske igre pod vodstvom Ed. ALLESCH-a. (504—1)

Cena prostorom: Loža v II. nadstropji 3 gld. 50 kr. — Fautuil 80 kr. — Sedež v parterji 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. — Ustop v parter 50 kr. — Galerija 20 kr. — Vojaški in dijaški biljet 30 kr.

Po dnevi se dobivajo ustopnice v gledališčni pisarni, a zvečer pri kasi.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob polu 8. uri.

V dobrohotno pozornost! Kakor sam tu zvedel, aranžiral je nek g. Jakob Deutsch, glumač, pred nekoliko leti v Ljubljani pasijonske predstave z nedostatnimi sredstvi in pred vsem nesposodnim osobljem, vsled česar vsa predstava ni ugajala religioznemu zmislu. Častito občinstvo torej prosim, predstav naših ne staviti s prej omenjenimi v jedno vrsto.

Ed. ALLESCH, vodja.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.